

תנ"ך

הוראות לנבחן

- א. משך הבחינה: שעה וחצי.
- ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה פרק אחד ובו שבע שאלות. עליך לענות על ארבע שאלות. $100 = 25 \times 4$ נקודות
- ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום. מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.
- ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד. (2) התרכז בנושא. בסס את דבריך על הכתוב.
- הערה: בקטעים מן התנ"ך השם המפורש בא בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד. רשום "טיוטה" בראש כל עמוד המשמש טיוטה. כתיבת טיוטה בדפים שאינם במחברת הבחינה עלולה לגרום לפסילת הבחינה.

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

בהצלחה!

השאלות

ענה על ארבע מן השאלות 1-7 (לכל שאלה – 25 נקודות).

1. קרא **בראשית**, פרק ל"ח, פסוקים ו'-ל'.

א. קרא גם את דברי ע' רמון שלפניך.

"[...] מתחדדים שבעתיים תבונתה וחזונה הנדיר של תמר, שהבחינה בכך שגאולת המשפחה והשבט כרוכות

בגאולתה הפרטית והאישית [...]"

(ע' רמון, "לב הארי של תמר", בתוך: **קוראות מבראשית** (עורכת: ר' רביצקי), ידיעות אחרונות, ספרי חמד, 2008, עמ' 295)

(1) על פי פסוקים ו'-ל', הסבר מהי הגאולה האישית שהשיגה תמר לאחר שביצעה את תוכניתה.

בסס את דבריך על הכתוב. (10 נקודות)

(2) הסבר כיצד הביאה התוכנית של תמר גם לגאולת המשפחה והשבט. (7 נקודות)

ב. הסבר שתי התלבטויות שהיו לתמר כשעמדה לבצע את תוכניתה. (8 נקודות)

2. קרא **שמות**, פרק א', פסוקים ט"ו-כ"ב.

א. (1) קרא פסוקים ט"ז-י"ז.

המיילדות נאלצו להתמודד עם שני צווים סותרים: צו המלך וצו המצפון. הסבר קביעה זו ובסס אותה על

הכתוב. (8 נקודות)

(2) קרא פסוק י"ט ואת דברי ש' גרג'י שלפניך.

"פרק זה [...] הוא שיר הלל לנשים אשר מסרבות להיכנע לתכתיבים גבריים המצווים לקחת חיים [...]"

בדרכן המיוחדת, לא המתריסה, לא הלוחמנית, בדרכן החכמה ובעלת החמלה תפעלנה למען החיים".

(ש' גרג'י, "אחוות נשים, חוכמת נשים", **שמות**, א', 929 תנ"ך ביחד)

על פי פסוק י"ט, הסבר כיצד חוכמתן של המיילדות באה לידי ביטוי בדבריהן לפרעה. (10 נקודות)

ב. יש הטוענים כי הפעולה של המיילדות גרמה להחמרת הגזרה של פרעה. האם אתה מסכים עם טענה זו?

נמק את דבריך. (7 נקודות)

א וַתְּדַבֵּר מֵרִים וְאֶהְרֶן בְּמֹשֶׁה עַל-אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכֹּשִׁית אֲשֶׁר
 ב לָקַח כִּי אִשָּׁה כֹּשִׁית לָקַח: וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אַךְ בְּמֹשֶׁה דְּבַר ה' הֲ
 ג הֲלֹא גִסְ-בְּנוֹ דְּבַר וַיִּשְׁמַע ה' הֲ: וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכָּל
 ד הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה: וַיֹּאמֶר ה' הֲ
 ה פְּתֹאֵם אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶהְרֶן וְאֶל-מֵרִים צְאוּ שְׁלֹשְׁתֶּכֶם אֶל-
 ו אֶהֱל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם: וַיֵּרֶד ה' בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד
 ז פְּתַח הָאֶהֱל וַיִּקְרָא אֶהְרֶן וּמֵרִים וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ-
 ח נָא דְבַרִי אֲסִיְהִיֶה נְבִיאֲכֶם ה' בְּמִרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדַּע בַּחֲלוֹם
 ט אֲדַבְרֶבּוּ: לֹא-כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל-בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא: פֶּה
 י אֶל-פֶּה אֲדַבְרֶבּוּ וּמִרְאָה וְלֹא בְחִידֹת וּתְמִנֹת ה' יְבִיט
 יא וּמִדּוֹעַ לֹא יֵרָאֶת לְדַבָּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה: וַיַּחֲרֹאֲף ה' בָּם
 יב וַיִּלְךְ: וְהֶעֱנָן סָר מֵעַל הָאֶהֱל וְהִנֵּה מֵרִים מִצְרַעַת כְּשֶׁלֶג
 יג וַיִּפֶן אֶהְרֶן אֶל-מֵרִים וְהִנֵּה מִצְרַעַת: וַיֹּאמֶר אֶהְרֶן אֶל-
 יד מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֶל-נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נֹאֲלַנּוּ וְאֲשֶׁר
 טו חַטָּאנוּ: אֶל-נָא תְהִי כַּמֶּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ וַיֹּאכַל
 טז חֲצִי בָשָׂרוֹ: וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-ה' לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא נָא
 לָהּ:
 יז וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה וְאַבְיָה יָרֶק יָרֶק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכְלֹם
 יח שְׁבַעַת יָמִים תִּסְפָּר שְׁבַעַת יָמִים מַחֲוִין לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאֱסָף:
 יט וְתִסְפָּר מֵרִים מַחֲוִין לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים וְהָעַם לֹא נִסַּע
 כ עד הָאֱסָף מֵרִים: וְאַחַר נִסְעוּ הָעַם מִחֲצֹרֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר
 פָּאָרָן:

א. (1) הסבר על פי הכתוב מדוע יש אמת בדברים של מרים ואהרן שמושה פגע במעמדם בהנהגת העם. (6 נקודות)

(2) הסבר את תשובת ה' על דברי מרים ואהרן. בסס את דבריך על הכתוב. (8 נקודות)

ב. חז"ל פירשו את דבריה של מרים כלשון הרע.

קרא את הקטע מן המדרש שלפניך, המדמה את לשון הרע לחץ.

"החץ, כיוון שירה אותו והלך, אפילו מבקש להחזירו, אינו יכול להחזירו".

(מדרש שוחר טוב, ק"כ)

(1) על פי המדרש, מהו הנזק שעלול להיגרם מלשון הרע? (6 נקודות)

(2) הסבר את הנזק שלדעתך עלול להיגרם למשה בעקבות לשון הרע שדיברו מרים ואהרן. (5 נקודות)

א ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב
ב מעבר לירדן ירחו: וירא בלק בן-צפוד את
ג כל-אשר-עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד
ד כי רב-הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל-
ה זקני מדין עתה ילחכו הקהל את-בלעם בלתי-ינינו בלתי-השור
ו את ירק השדה ובלק בן-צפוד מלך למואב בעת ההוא:
ז וישלח מלאכים אל-בלעם בן-בעור פתורה אשר על-הנהר
ח ארץ בני-עמו לקרא-לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה
ט כסה את-עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה-נא ארה-
י לי את-העם הזה כירעצום הוא ממני אולי אוכל נבה-פו
יא ואגרשנו מן-הארץ כי ידעתי את אשר-תברך מבדך ואשר
יב תאד יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו
יג אל-בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו פה
יד הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר ה' אלי וישבו
יט שרי-מואב עם-בלעם: ויבא אלהים אל-בלעם ויאמר מי
כ האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל-האלהים בלק בן-
כא צפוד מלך מואב שלח אלי: הנה העם היצא ממצרים ויבס
כב את-עין הארץ עתה לכה קבה-לי אתו אולי אוכל להלחם
כג בו וגרשתיו: ויאמר אלהים אל-בלעם לא תלך עמהם לא
כד תאד את-העם כי ברוך הוא: ויקם בלעם בפקר ויאמר
כה אל-שרי בלק לבו אל-ארצכם כי מאן ה' לתתי להלך
כו עמכם: ויקומו שרי מואב ויבאו אל-בלק ויאמרו מאן בלעם
כז הלך עמנו: ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה:
כח ויבאו אל-בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן-צפוד אל-
כט נא תמנע מהלך אלי: כי-כבד אכבדך מאד וכל אשר-
ל תאמר אלי אעשה ולכה-נא קבה לי את העם הזה: ויען
ל א בלעם ויאמר אל-עבדי בלק אס-יתן-לי בלק מלא ביתו
לב כסף וזהב לא אוכל לעבד את-פיה' אלהי לעשות קטנה
לג או גדולה: ועתה שבו נא בזה גס-אתם הלילה ואדעה מה-
לד יסף ה' דבר עמי: ויבא אלהים אל-בלעם לילה ויאמר
לה אס-לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את-הדבר
לז אשר-אדבר אליך אתו תעשה: ויקם בלעם בפקר ויחבש
לא את-אתנו וילך עם-שרי מואב:

כב וַיַּחַדְרֵאֲפָ אֱלֹהִים כִּי־הוֹלֵךְ
 הוּא וַיִּתְיַצֵּב מִלְאֲךָ הִי בְדֶרֶךְ לְשֹׁטֵן לוֹ וְהוּא רִכַּב עַל־אֲתוֹן
 כג וַיִּשְׁנֵי נַעֲרָיו עִמּוֹ: וַתֵּרֶא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאֲךָ הִי נָצַב בְּדֶרֶךְ
 וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בִּידּוֹ וַתֵּט הָאֲתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיֵּךְ
 כד בַּלְעָם אֶת־הָאֲתוֹן לְהַטִּיחַ הַדֶּרֶךְ: וַיַּעֲמֹד מִלְאֲךָ הִי בְּמִשְׁעוֹל
 כה הַפְּרָמִים גָּדַר מִזֶּה וּגְדַר מִזֶּה: וַתֵּרֶא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאֲךָ הִי
 וַתִּלְחֹץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת־רֶגְלָ בַלְעָם אֶל־הַקִּיר וַיֹּסֶף
 כו לְהַכְתִּיחַ: וַיֹּסֶף מִלְאֲךָ־הִי עָבֹד וַיַּעֲמֹד בְּמָקוֹם עַד אֲשֶׁר
 כז אֵין־דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל: וַתֵּרֶא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאֲךָ־הִי
 וַתִּרְבֵּץ תַּחַת בַּלְעָם וַיַּחַדְרֵאֲפָ בַלְעָם וַיֵּךְ אֶת־הָאֲתוֹן בְּמָקוֹל:
 כח וַיִּפְתַּח הִי אֶת־פִּי הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם מַה־עָשִׂיתִי לָךְ
 כט כִּי הִבִּיתֶנִּי זֶה שְׁלֹשׁ רַגְלִים: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם לְאֲתוֹן כִּי הִתְעַלַּלְתְּ
 ל בי לוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיָדֵי כִי עָתָה הִרְגִיתִיךְ: וַתֹּאמֶר הָאֲתוֹן אֶל־
 בַּלְעָם הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתַנְּךָ אֲשֶׁר־דָּכַבְתָּ עָלַי מֵעוֹדֶךָ עַד־הַיּוֹם
 לא הִזֵּה הַהֶסֶכֶן הַסִּפְנָתִי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא: וַיִּגַּל הִי
 אֶת־עֵינֵי בַלְעָם וַיֵּרֶא אֶת־מִלְאֲךָ־הִי נָצַב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ
 לב שְׁלֹפָה בִּידּוֹ וַיִּקְדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְאַפְיוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלְאֲךָ־הִי
 על־מָה הִבִּיתְ אֶת־אֲתַנְּךָ זֶה שְׁלוֹשׁ רַגְלִים הִנֵּה אָנֹכִי יֵצְאתִי
 לג לְשֹׁטֵן כִּי־דַרְט הַדֶּרֶךְ לְנַגְדִי: וַתֵּרֶאֲנִי הָאֲתוֹן וַתֵּט לִפְנֵי זֶה שְׁלֹשׁ
 רַגְלִים אוֹלֵי נִטְתָה מִפְּנֵי כִי עָתָה גַם־אֲתַכָּה הַרְגִיתִי וְאוֹתָהּ
 לד הַחַיִּיתִי: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־מִלְאֲךָ־הִי חֲטָאתִי כִי לֹא יָדַעְתִּי
 כִּי אַתָּה נָצַב לְקַדְמָתִי בְּדֶרֶךְ וְעָתָה אֲסַדֶּע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה
 לה לִי: וַיֹּאמֶר מִלְאֲךָ־הִי אֶל־בַּלְעָם לָךְ עַם־הָאֲנָשִׁים וְאַפְסֵם
 אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָדַבְרְ אֵלֶיךָ אֲתוֹ תְּדַבֵּר וַיֵּלֶךְ בַּלְעָם עִם־
 שְׂרֵי בָלָק:

א. (1) על פי פסוקים א'-כ' שלפניך, הסבר שתי אזהרות שהזהיר ה' את בלעם. בסס את דבריך על הכתוב.

(5 נקודות)

(2) על פי פסוקים כ"א-ל"ה שלפניך, התנהגות האתון מאירה את בלעם באור אירוני. הסבר קביעה זו ובסס

אותה על הכתוב. (10 נקודות)

ב. יש הטוענים כי בלעם קילל את עם ישראל בגלל תאוות כסף, ויש הטוענים כי הוא קילל בגלל שנאה לעם ישראל.

לדעתך, איזה מן הטענות האלה הניע את בלעם? נמק את תשובתך ובסס אותה על הכתוב. (10 נקודות)

א וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֹנִן מִן-הַשָּׁטִיִּים שְׁנַיִם אַנְשִׁים מִרְגְּלֵי־חַדָּשׁ
 לֵאמֹר לָכוּ רְאוּ אֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-יְרִיחוֹ וְיַלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית אִשָּׁה
 ב זוֹנָה וּשְׂמָה רָחַב וַיִּשְׁכְּבוּ-שָׁמָּה: וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר
 הִנֵּה אַנְשִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחֲפֹר אֶת-הָאָרֶץ:
 ג וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל-רָחַב לֵאמֹר הוֹצִיָּאִי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים
 ד אֵלֶיךָ אֲשֶׁר-בָּאוּ לְבֵיתְךָ כִּי לַחֲפֹר אֶת-כָּל-הָאָרֶץ בָּאוּ: וַתִּקַּח
 ה האִשָּׁה אֶת-שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתַּצְפֵּנוּ וַתֹּאמֶר לָן בָּאוּ אֵלַי
 ה האֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאִיִן הֵמָּה: וַיְהִי הַשָּׁעַר לְסָגוֹר בַּחֲשֶׁךְ
 וְהָאֲנָשִׁים יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אַנְּהָ הֵלְכוּ הָאֲנָשִׁים רֹדְפוֹ מֵהָר
 ו אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁיָגוּם: וְהִיא הֵעֲלִתָם הַגָּגָה וַתִּטְמַנְם בַּפְּשִׁתַּי
 ז הָעֵץ הָעֲרֻכּוֹת לֵה עַל-הַגָּג: וְהָאֲנָשִׁים רֹדְפוֹ אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ
 הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשָּׁעַר סָגְרוּ אַחֲרָי כַּאֲשֶׁר יָצְאוּ
 ח הַרְדִּפִּים אַחֲרֵיהֶם: וְהֵמָּה טָרַם יִשְׁכַּבּוּן וְהִיא עֲלִתָה עֲלֵיהֶם
 ט עַל-הַגָּג: וַתֹּאמֶר אֶל-הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי-נָתַן ה' לָכֶם
 י אֶת-הָאָרֶץ וְכִי-נִפְלָה אִימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נִמְגּוּ כָל-יֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם: כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ ה' אֶת-מִי
 יִס-סוּף מִפְּנֵיכֶם בַּעֲצַתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְשְׁנֵי מַלְכֵי
 הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בָּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וְלַעֹג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם
 יא אוֹתָם: וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לְבַבְנוּ וְלֹא-קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ
 מִפְּנֵיכֶם כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מוֹמַעַל וְעַל-
 יב הָאָרֶץ מִתַּחַת: וְעַתָּה הִשְׁבְּעוּ-נָא לִי ב' ה' כִּי-עָשִׂיתִי עִמָּכֶם
 חֶסֶד וְעָשִׂיתֶם גַּם-אֵתֶם עִם-בֵּית אָבִי חֶסֶד וְנָתַתֶּם לִי אוֹת
 יג אַמֶּת: וְהִחִיתֶם אֶת-אָבִי וְאֶת-אִמִּי וְאֶת-אֲחֵי וְאֶת-אֲחוֹתַי
 יד וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם וְהֵעֲלִיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵינוּ מִמּוֹת: וַיֹּאמְרוּ
 לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחְתִּיכֶם לְמוֹת אִם לֹא תִגִּידוּ אֶת-
 טו דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בְּתַת-ה' לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד
 וְאֵמֶת: וְתוֹרֵדֶם בַּחֲבַל בְּעַד הַחֲלוֹן כִּי בֵּיתָה בְּקִיר הַחוּמָה
 טז וּבַחוּמָה הִיא יוֹשֶׁבֶת: וַתֹּאמֶר לָהֶם הִרְדָּה לָכוּ פְּנֵי-יַפְגְּעוּ
 בְּכֶם הַרְדִּפִּים וְנַחֲבַתֶּם שְׂמָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שׁוֹב הַרְדִּפִּים
 וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם:

אחיותי

- א.** (1) הסבר מהו המניע של רחב בדבריה לשליחי מלך יריחו, ומהו המניע שלה בדבריה למרגלים. בסס את דבריך על הכתוב. (6 נקודות)
- (2) קרא פסוק י"ב שלפניך.
- רחב מדגישה בדבריה את התלות ההדדית בין גורלה ובין גורל המרגלים. הסבר קביעה זו על פי הפסוק וציין את המילה המדגישה בדבריה את התלות ההדדית. (6 נקודות)
- ב.** קרא פסוק א' ופסוקים ט'-י"א שלפניך.
- (1) יש הטוענים כי בפסוקים אלה יש ביקורת מרומזת על יהושע. הסבר את הביקורת. (8 נקודות)
- (2) לדברי חז"ל, רחב התגיירה (**מגילה**, יד, ע"ב).
- כיצד אפשר לבסס את דברי חז"ל על פסוקים ט'-י"א? הסבר את דבריך. (5 נקודות)

ויהי
א
ימים רבים ודבר-ה' היה אל-אלהיו בשנה השלישית
לאמר לך הראה אל-אחאב ואתנה מטר על-פני האדמה:
ב
וילך אליהו להראות אל-אחאב והרעב חזק בשמרון: ויקרא
אחאב אל-עבדיו אשר על-הבית ועבדיו היו ידא את-
ד
ה' מאד: ויהי בהכרית איזבל את נביאי ה' ויקח
עבדיו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם
ה
לחם ומים: ויאמר אחאב אל-עבדיו לך בארץ אל-פל-
מעין המים ואל כל-הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס
ו
ופרד ולוא נכרית מהבהמה: ויחלקו להם את-הארץ לעבר-
בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיו הלך בדרך-אחד
ז
לבדו: ויהי עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל
ח
על-פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: ויאמר לו אני לך
ט
אמר לאדניך הנה אליהו: ויאמר מה חטאתי כי-אתה נתן
י
את-עבדך ביד-אחאב להמיתני: חי ה' אלהיך אס-יש-
גוי וממלכה אשר לא-שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין
יא
והשביע את-הממלכה ואת-הגוי כי לא ימצאכה: ועתה
יב
אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: והיה אני אלך
מאתך ורוח ה' ישאך על אשר לא-אדע ובאתי להגיד
לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את-ה' מנערי:
יג
הלא-הגד לאדני את אשר-עשיתי בהרג איזבל את נביאי
ה'
יד
ה' ואחבא מנביאי ה' מאה איש חמשים חמשים איש
במערה ואכלכלם לחם ומים: ועתה אתה אמר לך אמר
ט
לאדניך הנה אליהו והרגני: ויאמר אליהו חי ה' עבאות
טז
אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: וילך עבדיו
יז
לקראת אחאב ויגדלו וילך אחאב לקראת אליהו: ויהי
כראות אחאב את-אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר
יח
ישראל: ויאמר לא עכרתיו את-ישראל כי אס-אתה ובית
יט
אביך בעזבכם את-מצות ה' ותלך אחרי הבעלים: ועתה
שלח קבץ אלי את-כל-ישראל אל-הר הפרמל ואת-נביאי
כ
הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות
אכלי שלחן איזבל: וישלח אחאב בכל-בני ישראל ויקבץ
את-הנביאים אל-הר הפרמל:

- א.** אליהו ועובדיהו פעלו נגד שלטון אחאב ואיזבל. עובדיהו השתייך למערכת השלטונית ואליהו לא השתייך אליה.
- (1) הסבר כיצד פעל כל אחד מהם. בסס את דבריך על הכתוב. (7 נקודות)
- (2) לדעתך, מה הייתה דרך הפעולה היעילה יותר נגד שלטון אחאב, הדרך של עובדיהו או הדרך של אליהו? נמק את דבריך ובסס אותם על הכתוב. (8 נקודות)
- ב.** על פי הקטע שלפניך, יש הטוענים שאחאב הוא שפעל לטובת העם בזמן הבצורת, ויש הטוענים שאליהו הוא שפעל לטובת העם בזמן הבצורת.
- לדעתך, מי מהם פעל לטובת העם? נמק את דבריך ובסס אותם על הכתוב. (10 נקודות)

7. קרא מלכים א, פרק כ"ב, פסוקים ט'-כ"ג.

ט ויקרא מלך ישראל אל-סרים
 י אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן-ימלה: ומלך ישראל ויהושפט
 יא מלך-יהודה ישבים איש על-כסאו מלפשים בגדים בגרן
 יב פתח שער שמרון וכל-הנביאים מתנבאים לפניהם: ויעש לו
 יג עדקיה בן-פנענה קרני ברזל ויאמר כה-אמר ה' באלה
 יד תנגח את-ארס עד-בלתם: וכל-הנבאים נבאים כן לאמר
 יו עלה רמת גלעד והצלח ונתן ה' ביד המלך: והמלאך
 יז אשר-הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה-נא דברי
 יח הנביאים כה-אחד טוב אל-המלך יהי-נא דברך כדבר אחד
 יט מהם ודברת טוב: ויאמר מיכיהו חי-ה' כי את-אשר יאמר
 כ ה' אלי אתו אדבר: ויבוא אל-המלך ויאמר המלך אליו
 כא מיכיהו הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אם-נחדל ויאמר
 כב אליו עלה והצלח ונתן ה' ביד המלך: ויאמר אליו המלך
 כג עד-כמה פעמים אני משביעך אשר לא-תדבר אלי רק
 כד אמת בשם ה': ויאמר ראיתי את-כל-ישראל נפצים אל-
 כה ההרים כצאן אשר אין-להם רעה ויאמר ה' לא-אדנים
 כו לאלה ישובו איש-לביתו בשלום: ויאמר מלך-ישראל אל-
 כז יהושפט הלא אמרתי אליך לוא-יתנבא עלי טוב כי אסר-ע:
 כח ויאמר לכן שמע דבר-ה' ראיתי את-ה' ישב על-כסאו
 כט וכל-צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו: ויאמר ה'
 לד מי יפתה את-אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה
 לו וזה אמר בכה: ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני
 לו אפתנו ויאמר ה' אליו במה: ויאמר אצא והייתי רוח שקר
 לו בפי כל-נביאיו ויאמר תפתה וגם-תוכל צא ועשה-כן: ועתה
 לו הנה נתן ה' רוח שקר בפי כל-נביאיך אלה ו ה' דבר
 לו עליך רעה:

א. (1) לדעתך, מדוע ביקש יהושפט מלך יהודה לקרוא למיכיהו בן-ימלה לאחר ששמע את נבואת הנביאים האחרים?
 הסבר את דבריך. (6 נקודות)

(2) מהי הדילמה שהייתה למיכיהו כשבא לנבא לשני המלכים? נמק את דבריך. (8 נקודות)

ב. (1) הנביא מיכיהו מנבא שתי נבואות סותרות. ציין מה הן שתי הנבואות הסותרות. (6 נקודות)

(2) על פי הכתוב, הסבר מה גרם לסתירה זו. (5 נקודות)

בהצלחה!